

І.Л. Шаўлякова-Барзенка, дац., канд. філал. навук
(Нацыянальны інстытут адукацыі)

КАНЦЭПТАВАЯ ТАПАГРАФІЯ НАЙНОЎШАЙ БЕЛАРУСКАЙ ЛІТАРАТУРЫ

Рэакцыяй на крыгіс ідэнтычнасці (аксіялагічнай, эстэтычнай, мастацкай) сучаснай беларускай літаратуры ў апошній чвэрці ХХ ст. сталі працэсы яе мастацкай (сама)ідэнтыфікацыі. Наступствы гэтага на розных узроўнях мастацкай літаратуры як сістэмы выяўляюцца з рознай інтэнсіўнасцю. Так, плён структурных і зместавых трансфармацый канцэптасферы нацыянальнай літаратуры праз тры дзесяцігоддзі (з другой паловы 1980-х да сярэдзіны 2010-х гг.) акрэсліўся контурна.

Канцэптавая тапаграфія беларускай літаратуры пачатку ХХІ ст. у спецыфічнай праекцыі аднаўляе своеасаблівую контурную карту нацыянальнай культуры як культуры “аўтэнтычнай” *беларушчыны*. Асноўным вектарам самаарганізаванай стратэгіі пераадолення згаданага крызісу ідэнтычнасці па меры руху ад канца ХХ ст. да другога дзесяцігоддзя ХХІ ст. становіцца рэміфалагізацыя *беларушчыны* як культуратворнага канцэпта нацыянальнага Міфа. Канцэптасферу літаратуры мы разглядаем як складанаарганізаваную сістэму, здольную да самаразвіцця; яе ўтворае рухомая іерархізаваная цэласнасць агульнанацыянальных, гісторыка-культурных і індывідуальна-аўтарскіх канцэптаў. Структура ўтваральную ролю ў канцэптасфери найноўшай беларускай літаратуры выконваюць паняцці ‘*памежжжа*’, ‘*мова*’, ‘*скрыжаванне*’, ‘*вяртанне*’, ‘*тутэйшасць*’, ‘*чужынства*’, ‘*самота*’, ‘*псеўды*’ і некаторыя іншыя. (Тэрміналагічная атрыбуцыя гэтых паняццяў (культурны, філасофскі, мастацкі канцэпт; універсальны, індывідуальная-аўтарскі і г. д.) залежыць ад метадалогіі даследавання (мона- ці полідысцыплінарны)). Трансфармацыі канцэптасфери абумоўліваюць не толькі вобразна-стылевую спецыфіку тэксту, але і вектар выхаду мастацкіх ідэй у сацыякультурны кантэкст.

У мастацкім свеце найноўшай літаратуры цесна пераплятаюцца катастрофізм светаадчування і спецыфічна-беларускі (ціха-ўпарты) аптымізм, узнёслая героіка і трагічная самота, экзістэнцыйная бязлітаснасць і шчымліва-праніzlівы экзістэнцыйны лірызм. Паводле канцэптавай тапаграфіі найноўшай беларускай літаратуры можна, на наш погляд, скласці даволі поўнае ўяўленне пра спецыфіку, тэндэнцыі і найбольыш верагодныя вектары развіцця канцэптасфери нацыянальнай культуры ў цэлым.